

Loistatte kuin tähdet taivaalla

Muistojae: *”Tehkää kaikki nurisematta ja em-pimättä, jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, nuhteettomia Jumalan lapsia tämän kierou-tuneen ja turmeltuneen sukukunnan keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet taivaalla[.]” (Fil. 2:14–15.)*

Avaintekstit:

Fil. 2:12–30;
Room. 3:23–24;
Room. 5:8;
2. Tim. 4:6;
1. Kor. 4:17;
2. Tim. 4:21, 13;
Luuk. 7:2.

Jumala käski heprealaisia tottelemaan, koska tottelevaisuus on ”– kansojen silmissä osoitus teidän viisaudestanne ja ymmärryksestänne. Nämä lait kuullessaan kaikki sanovat: ’Miten viisas ja ymmärtäväinen tuo suuri kansa on-kaan.’” (5. Moos. 4:6.)

Jeesus sanoi vuosisatoja myöhemmin: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.” (Joh. 8:12.) Hän on myös sanonut: ”Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätöksessä, jos se on ylhäällä vuorella.” (Matt. 5:14.) Kuinka voimme olla tuo valo? Vain läheisen yhteyden kautta Jeesukseen, joka on todellinen ”valo, joka valaisee jokaisen ihmisen – ” (Joh. 1:9). Kuten Fil. 2:9–11 sanotaan, Jumala ”– on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava – ja jokaisen kielen on tunnustet-tava – ” Jeesus Kristus on Herra.”

Taivaan valo ja voima ovat kaikkien niiden saatavilla, jotka ovat luovuttaneet elämänsä Jeesukselle. Liian usein joko odotamme Jumalan tekemän kaiken tai sit-ten omat ajatuksemme ja suunnitelmamme tulevat tielle. Siksi Paavalin sanat fi-lippiläisille ovat niin ajankohtaisia tänään.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 31.1.2026

TEEMME TYÖTÄ, JONKA JUMALA SAA AIKAAN

Paavali kääntyy nyt filippiiläisten puoleen esitettyään juuri Jeesuksen täydellisenä esimerkkinä nöyryydestä ja Jumalan tahdon noudattamisesta. Hän vahvistaa heidän olevan kuuliaisia Herralle sen jälkeen, kun he olivat vastaanottaneet evankeliumin sanoman (ks. Ap. t. 16:13-15, 32-33), ja kehoittaa heitä jatkamaan tuossa kuuliaisuudessa.

Esitettyään esimerkin Kristuksen elämästä ja rististä tieenä pelastukseen, Paavali keskittyy nyt suoraan siihen, miten tämä kaikki toimii käytännössä.

Lue Fil. 2:12-13. Mitä Paavali tarkoittaa sanoessaan: ”tehkää - - työtä pelastuaksenne”? Miten kuvailisit uskon ja tekojen välistä suhdetta?

Näissä kahdessa jakeessa Paavali ei esitä eri evankeliumia kuin mitä hän esittää Kirjeessään roomalaisille tai muissa kirjeissään. Voimme olla varmoja, että hänen sanomansa tässä on yhdenmukainen uskon kautta tapahtuvan vanhurskauttamisen kanssa, jota hän saarnasi myös Filippiissä sekä muissa paikoissa. On kuitenkin tärkeää ottaa huomioon kaikki, mitä Raamattu sanoo tietystä aiheesta. Tämä koskee etenkin pelastusta, joka voidaan ymmärtää niin väärin.

Lue Room. 3:23-24; Room. 5:8 ja Ef. 2:8-10. Mitä nämä jakeet opettavat pelastuksesta?

Pelastus on kiistatta Jumalan työtä, eikä meillä ole siinä mitään omaa ansiota. Jopa usko itsessään on lahja, jonka Pyhän Hengen työ saa aikaan. Omat tekomme eivät voi pelastaa meitä, mutta uudestisyntymisen kautta Jumala luo meidät hengellisesti uudeksi, jolloin voimme tehdä hyviä tekoja. Jumalan Henki vaikuttaa meissä ja antaa meille voiman valikoida oikean, vastustaa kiusauksia ja tehdä oikeita valintoja.

Teemme ”peläten ja vavisten” työtä, jonka Jumala saa aikaan (Fil. 2:12). Tarkoittaako tämä, että meidän pitäisi pelätä Jumalan tuomiota, sillä usein ponnistelumme totella häntä ovat heikkoja? Ei tietenkään. Tämä lause viittaa Jumalan läsnäolon aistimiseen (ks. Ps. 2:11) ja tarpeeseemme totella häntä.

Millä tavoin olet kokenut Kristuksen vaikuttavan sinussa? Kuinka kuitenkin syntinen luontosi taistelee sitä vastaan, mitä Jumala tekee sinussa? Kuinka voit vastustaa sitä, kun se vetää sinua puoleensa?

VALO PIMEÄSSÄ MAAILMASSA

Fil. 2:14 Paavali kehottaa filippiiläisiä tekemään kaiken "nurisematta ja empimättä". Haasteet seurakunnan ykseyden suhteen ovat niin vakavia, että sitä ei voida ylläpitää ilman merkittävää ponnistelua meidän taholtamme. Ykseys seurakunnassa on seurausta yhteydestämme Kristukseen ja kuuliaisuudestamme hänen sanalleen. Se on elintärkeää todistuksellemme, kuten Paavali huomauttaa ja kehottaa meitä loistamaan "kuin tähdet taivaalla" (Fil. 2:15).

Kuunvalottomana yönä, kaukana kaupunkien ja katuvalojen loisteesta, näkyy enemmän tähtiä, ja ne näyttävät loistavan paljon kirkkaammin. Eron saa aikaan kontrasti. Mitä tummempi taivas, sitä selvemmin tähdet erottuvat. Sama pätee todistukseemme. Mitä suurempi moraalinen pimeys ympärillä on, sitä jyrkempi on kontrasti Jumalan todellisten seuraajien ja maailmallisten ihmisten välillä. Kuinka tärkeää onkaan, ettemme anna maailmallisten ajatusten, paineiden ja käytäntöjen keinotekoisien valojen himmentää todistustamme tai saada sitä katoamaan kokonaan.

Lue Fil. 2:15-16. Miten Paavali kuvaa sitä, mitä meidän Jumalan lapsina tulee olla ja tehdä?

"Moitteeton" tarkoittaa 'virheetöntä, nuhteetonta'. Sitä käytetään erityisesti Jobista ja hänen moitteettomasta luonteestaan (ks. Job 1:1 [VKR/RK 2012], 8; Job 2:3; ks. myös Job 11:4; Job 33:9). Kreikankielinen sana, joka on käännetty sanalla "puhdas", tarkoittaa myös viatonta. Jeesus, ottaen huomioon julmat hyökkäykset, joita hänen todistajansa todennäköisesti kohtaavat, rohkaisee meitä olemaan "viattomia kuin kyyhkys" (Matt. 10:16). Paavali kehottaa meitä samalla tavalla olemaan "taitamattomia pahassa" (Room. 16:19). Nykyaikaiset tiedotusvälineet eivät ole tunnettuja puhtaasta, mieltä kohottavasta ja inspiroivasta sisällöstä. Tällaisina aikoina Daavidin käytäntö on hyvä sääntö meille tänään: "En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista." (Ps. 101:3, RK 2012.)

Meidän ei pitäisi koskaan pelätä olla erilaisia - uskomme pitäisi yhä enemmän erottaa meidät muista. Tavoitteena on loistaa "kuin tähdet taivaalla" (Fil. 2:15). Ainoa tapa tehdä niin, on hylätä tähän maailmaan mukautuminen (Room. 12:2) pitämällä "esillä elämän sanaa" (Fil. 2:16). Valintamme määrittelevät, olemmeko eläneet Kristuksen tulemisen päivä mielessämme vai olemmeko ponnistelleet "turhan vuoksi" (Fil. 2:16; vrt. 1. Kor. 9:24-27).

Kuinka voit puhdistua maailmallisuudesta?

ELÄVÄ UHRI

Lue Fil. 2:17; 2. Tim. 4:6; Room. 12:1-2 ja 1. Kor. 11:1. Mitä Paavali sanoo näissä jakeissa?

Paavali on jo ilmaissut yllättävän kahdensuuntaisia näkemyksiä siitä, eläkö vai kuoleeko hän Kristuksen palveluksessa (Fil. 1:20-23). Nyt hän viittaa hyvin todelliseen mahdollisuuteen, että hänet uhrataan toimittaessaan uhripalvelustaan (Fil. 2:17). Tämä kielikuva perustuu muinaiseen juomauhriin, jossa nestettä (kuten öljyä, viiniä tai vettä) kaadettiin uhrina Jumalalle (ks. esim. 1. Moos. 35:14; 2. Moos. 29:40; 2. Sam. 23:15-17). Arvokkaan nesteen ilmeinen "tuhlaaminen" palvonnan eleenä saattaa muistuttaa meitä Marian teosta, kun hän voiteli Jeesuksen pään ja jalat "kalliilla nardusöljyllä". (Mark. 14:3-9; Joh. 12:3.) Vaikka kyseessä ei ollut varsinainen juomauhri, se oli selvästi valtava uhraus, joka kuvasti sopivasti Kristuksen ääretöntä uhrausta meidän pelastuksemme puolesta.

Jos Paavali olisi teloitettu evankeliumin levittämisen vuoksi, hän olisi iloinut, koska hänen henkensä olisi "vuodatettu" uhrina Jumalalle. Koska juomauhrit eivät heprealaisessa Raamatussa yleensä esiinny yksinään, vaan ne liittyvät muuhun uhraamiseen (ks. 4. Moos. 15:1-10; 4. Moos. 28:1-15), Paavali piti henkensä antamista sopivana täydennyksenä Filippiin uskovien uhripalvelukseen, jotka uskon kautta olivat päättäneet omistaa elämänsä Jumalalle elävänä uhrina (Room. 12:1).

Varhaiset kristityt, mukaan lukien kristityt Filippiissä (Fil. 1:27-29), olivat aktiivisia kertomaan uskostaan. He menivät ja levittivät evankeliumia talosta taloon (Ap. t. 5:42). He avasivat kotinsa Raamatun opiskelua varten (Ap. t. 12:12; 1. Kor. 16:19; Kol. 4:15; Filem. 1-2) ja pystyivät perustelemaan uskonsa Raamatun avulla (Ap. t. 17:11; Ap. t. 18:26; 1. Piet. 3:15). Adventtikirkon uranuurtajat tekivät samoin. Sen sijaan, että olisivat odottaneet pastorien vievän sanoman heidän naapureilleen, he jakoivat uskoaan, pitivät Raamatun tutkisteluja ja valmistelivat ihmisiä, jotta he olisivat valmiita kasteelle, kun pastori palaisi.

Lyhyesti sanottuna, suurin henkilökohtaisin uhrauksin he, elävänä uhrina, levittivät evankeliumia. Pitäisikö meidän tehdä vähemmän?

Mieti, mitä "elävä uhri" tarkoittaisi sinun elämässäsi. Kuinka paljon uhraat Jumalan valtakunnan vuoksi, ja mitä vastauksesi kertoo sinusta?

KOETELTU MIELI

Timoteuksen osa tämän kirjeen toisena lähettäjänä on jo mainittu (Fil. 1:1). Nyt Paavali alkaa kertoa yksityiskohtaisesti, kuinka arvokas Timoteus on hänen työtoverinaan. Hänet kuvataan evankeliumin julistajaksi (2. Tim. 4:5), jonka Paavali oli lähettänyt Makedoniaan (1. Tess. 3:2; vrt. Ap. t. 18:5; Ap. t. 19:22) ja useaan otteeseen Korinttiin (1. Kor. 4:17, 1. Kor. 16:10). Hän oli työskennellyt aiemmin Paavalin ja Silvanuksen kanssa Korintissa (1. Tess. 1:1; 2. Tess. 1:1) ja myöhemmin Efesoksessa (1. Tim. 1:2–3; vrt. Ap. t. 19:22). Paavali kuvailee Timoteusta ”samanmieliseksi” (Fil. 2:20, VKR). Kreikankielinen sana viittaa siihen, että hän oli monin tavoin Paavalin kaltainen, mukaan lukien hänen sitoutumisensa Kristukseen, hänen tarmokkaat ponnistuksensa evankeliumin levittämiseksi ja hänen huolensa erityisesti filippiiläisistä.

Miksi Paavali puhuu tässä niin myönteisesti ja niin pitkään Timoteuksesta (ks. Fil. 2:19–23)? Mitä muuta Paavali sanoo hänestä (ks. 1. Kor. 4:17; 2. Tim. 1:5)?

Paavali mainitsee Timoteuksesta myös hänen ”koetellun mielensä” (Fil. 2:22, VKR). Kreikankielinen sana kuvaa henkilöä, joka on käynyt läpi koettelemuksia (Room. 5:4) ja jonka luonne ja palvelus ovat osoittautuneet aidoiksi (2. Kor. 2:9; 2. Kor. 9:13). Paavali tietää tämän olevan totta Timoteuksen kohdalla, koska hän on nähnyt sen osoittautuvan todeksi monissa tilanteissa, joissa he ovat työskennelleet yhdessä evankeliumin levittämiseksi.

Elämän vaikeat kokemukset koettelevat luonnettamme ja osoittavat, keitä olemme sisimmältämme. Ellen G. White ilmaisee asian näin: ”Elämä on kurinalaista. – Kohtaamme provokaatioita, jotka koettelevat luonnetta. Kristilliset hyveet kehittyvät, kun koettelemuksiin vastataan oikealla asenteella. Jos loukkaukset ja solvaukset kestäään nöyrästi, jos loukkaaviin sanoihin vastataan lempeillä vastauksilla ja sortaviin tekoihin ystävällisyydellä, se on todiste siitä, että Kristuksen Henki asuu sydämessä.” (5T 344.) Hän jatkaa, että jos ”vaikeudet ja ärsytykset, joita meidän on kestättävä”, ”keste-tään hyvin, ne kehittävät Kristuksen kaltaisuutta luonteessa ja erottavat kristityn maailmanmielisisistä.” (Sama.)

Ajattele provokaatioita, koettelemuksia ja vaikeuksia, joita olet kohdannut viime aikoina. Oletko ”kestänyt ne nöyrästi” ja ”kestänyt hyvin”? Mitä voit tehdä, jotta nämä kokemukset auttaisivat sinua olemaan kurinalaisempi?

”KUNNIOIT- TAKAA HÄNEN KAL- TAISIAAN”

Lue Fil. 2:25–30. Mitkä Epafroditoksen asenteet ja teot paljastavat hänen luonteensa?

Epafroditos mainitaan vain tässä kirjeessä, mutta muutamasta lyhyestä maininnasta saamme hänestä melko paljon tietoa. Nimensä perusteella (joka viittaa Afroditen kulttiin) hän oli pakanataustainen kristitty. Hänen kutsumisensa työtoveriksi viittaa siihen, että hän oli aktiivinen palvelutyössä, ehkä hän työskenteli Paavalin rinnalla Filippiissä. Taistelutoveriksi kutsuminen (vrt. Fil. 1:27) viittaa todennäköisesti konflikteihin, joita Epafroditos kohtasi evankeliumia levittäessään, ja siihen, että hän oli valmis vaarantamaan henkensä (Fil. 2:30).

Filippin seurakunnan nimittämänä lähettinä (kreikaksi *apostolos*) Epafroditos lähetetään palvelemaan vankilassa olevaa Paavalia ja huolehtimaan hänen muistakin tarpeistaan (Fil. 2:25). Hänelle filippiiläiset uskoivat rahalliset lahjansa vietäväksi Paavalille (Fil. 4:18). Nämä uhrilahjat olivat erittäin tärkeitä, koska roomalaiset vangit joutuivat ostamaan ruokansa, vaatteensa, vuodevaatteensa ja muut välttämättömyystarvikkeet omalla kustannuksellaan tai saamaan ne perheeltään ja ystäviltään (vrt. Ap. t. 24:23). Toisen Rooman vankeutensa lopulla Paavali pyysi, että Timoteus yrittäisi ”päästä tulemaan ennen talvea” ja toisi mukanaan viitan, jonka Paavali oli jättänyt Troakseen (2. Tim. 4:21, 13). Paavali tarvitsi ilmeisesti tätä paksua villaista takkia kylmässä kivisellissään. Epafroditos sai myös tehtäväkseen viedä tämän kirjeen takaisin Filippiin (ks. 6AO 328–329 tai ApT 365–366).

Ehkä Filippin ongelmien vuoksi (ks. 4. raamattutunti) Paavali piti tarpeellisena lähettää Epafroditos takaisin odotettua aikaisemmin, ja siksi hän kehottaa filippiiläisiä ottamaan hänet ”Herran palvelijana iloiten vastaan” (Fil. 2:29). Paavali haluaa varmistaa, että he eivät huolestu hänen tilanteestaan vankilassa. Hän korostaa myös, että kristittyjen tulee arvostaa Epafroditosta, ei hänen varallisuutensa tai sosiaalisen asemansa vuoksi, vaan hänen uhrautuvaisuutensa vuoksi hänen seurattessaan Jeesuksen esimerkkiä (Fil. 2:6–11, 29–30; vrt. Luuk. 22:25–27). Kreikankielinen sana *arvostaa* tai *kunnioittaa* esiintyy Uudessa testamentissa vain muutaman kerran: se viittaa sadanpäämiehen palvelijaan, jota pidettiin ”suuressa arvossa” (Luuk. 7:2), niihin, joita kunnioitetaan antamalla heille tietty paikka juhlapöydässä (Luuk. 14:8), ja Jeesukseen, joka on ”kallisarvoinen” kulmakivi (1. Piet. 2:4, 6). Jotta Epafroditos voitiin sisällyttää tähän ryhmään, hänen on täytynyt olla todella uskollinen mies.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Lähinnä Kristusta tulee olemaan se, joka täällä maailmassa on syvimmältä juonut hänen itsensä uhraavan rakkautensa henkeä, rakkauden, joka 'ei kerskaa, ei pöyhkeile, – ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa' (1 Kor. 13:4, 5), rakkauden, joka saa opetuslapsen, kuten se sai Herrammekin, antamaan kaikkensa, elämään, työskentelemään ja uhrautumaan kuolemaan asti ihmiskunnan pelastamiseksi. Tämä henki ilmeni Paavalin elämässä. Hän sanoi: 'Sillä elämä on minulle Kristus', koska hänen elämänsä ilmaisi Kristuksen ihmisille; 'ja kuolema on voitto', voitto Kristukselle; itse kuolemakin ilmaisisi hänen armonsa voimaa ja vetäisi sieluja hänen luokseen. 'Kristus – on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani', hän sanoi, 'joko elämän tai kuoleman kautta' (Fil. 1:21, 20)." (5AO 100.)

"Aika, jolloin jokainen joutuu koetukselle, ei ole kaukana. Meitä painostetaan ottamaan pedon merkki. Niiden, jotka ovat askel askeleelta myöntyneet maailman vaatimuksiin ja mukautuneet maailman tapoihin, ei ole vaikea taipua valanpitäjien edessä mieluummin kuin asettua alttiiksi pilkalle, loukkauksille, vankeuden uhalle ja kuolemalle. –"

Kun lukuisat väärät uskovat erotetaan todellisista, piilossa olleet paljastuvat ja hoosianna-huutojen saattamana kokoontuvat Kristuksen lipun alle. Ne, jotka ovat olleet pelokkaita ja epäluuloisia, julistavat avoimesti uskovansa Kristukseen ja hänen totuuteensa. Seurakunnan heikoimmat ja epäroivimmat ovat kuin Daavid – valmiita toimimaan ja uskaltamaan. Mitä syvempi yö on Jumalan kansalle, sitä kirkkaammin tähdet loistavat. Paholainen ahdistelee uskollisia kovasti, mutta Jeesuksen nimessä he tulevat olemaan enemmän kuin voittajia." (5T 81, 82.)

Keskustelunaiheita:

1. Mieti yllä olevan lainauksen varoitusta niistä, jotka ovat "askel askeleelta myöntyneet maailman vaatimuksiin ja mukautuneet maailman tapoihin". Mitä se voisi tarkoittaa? Keskustelkaa siitä, miten tämä voisi koskea paitsi yksilöitä myös koko seurakuntaa.

2. Jumala sanoo: "Minä noston kunniaan ne, jotka minua kunnioittavat – –" (1. Sam. 2:30.) Millä tavoin me kunnioitamme Jumalaa? Onko se sama asia kuin antaa "hänelle kunnia" (Ilm. 14:7)? Miksi tai miksi ei?

3. Kuinka voimme ymmärtää käsitteen oman pelastuksemme eteen työskentelemisestä joutumatta lainalaisuuden ansaan?